

8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades. Així mateix, no serà aplicable en cas de compromisos específics assumits amb els treballadors com a conseqüència d'un expedient de regulació d'ocupació.

5. Quan s'efectuen disposicions de béns o drets aportats al patrimoni protegit dels treballadors, dels seus parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, en els termes previstos en els paràgrafs b) i c) de l'apartat 5 de l'article 47 sexties de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, el subjecte passiu que va efectuar l'aportació, en el període en què s'hagen incomplert els requisits, conjuntament amb la quota corresponent al seu període impositiu, ingressarà la quantitat deduïda conforme al que es preveu en este article, a més dels interessos de demora.»

Article 17. Modificació del Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

Amb efecte a partir de l'1 de gener del 2004, s'afeg un nou apartat 20 a la lletra B) de l'article 45.1 text refós de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que quedarà redactat en els termes següents:

«20. Les aportacions als patrimonis protegits de les persones amb discapacitat regulats en la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat, de Modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat.»

Disposició addicional primera. Actes de jurisdicció voluntària.

Les actuacions judicials previstes en el capítol I d'esta llei es tramitaran com a actes de jurisdicció voluntària, sense que l'oposició que pugua fer-se a la sol·licitud promoguda transforme en contencions l'expedient.

Disposició addicional segona. Exempció en l'Impost sobre el Patrimoni.

Les comunitats autònomes podran declarar l'exempció en l'Impost sobre el Patrimoni, dels béns i drets mencionats en la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat, de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la normativa tributària amb esta finalitat.

Disposició final primera. Títol competencial.

Esta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 8a i 14a de la Constitució.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari.

El Govern aprovarà les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament d'esta llei en el termini de sis mesos des de la seua entrada en vigor.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 18 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21187 *LLEI ORGÀNICA 14/2003, del 20 de novembre, de Reforma de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre; de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local; de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial. («BOE» 279 de 21-11-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El 23 de desembre de 2000 es va publicar en el «Boletín Oficial del Estado» la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre, de reforma de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, i amb això es donava resposta a les necessitats plantejades per a abordar la immigració com a fet estructural que ha convertit Espanya en un país de destinació dels fluxos migratoris.

L'aprovació de la mencionada Llei Orgànica 8/2000, va respondre també a la necessitat d'incorporar els compromisos internacionals assumits per Espanya en esta matèria. En especial, va ser necessari arregar els principis adoptats pels caps d'Estat i de Govern dels països membres de la Unió Europea en la seua reunió de 16 i 17 d'octubre de 1999 a Tampere sobre la creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia, així com el patrimoni Schengen sobre règim d'entrada, condicions d'expedició de visats, regulació de l'estada dels estrangers, i responsabilitat i sancions a transportistes.

Durant la vigència de la Llei Orgànica 8/2000, de reforma de la Llei Orgànica 4/2000, han succeït diverses circumstàncies que, considerades en el seu conjunt, han plantejant la necessitat d'adaptar aquella als continus canvis d'un fenomen mutable com el migratori. Així, al

costat del considerable increment produït del nombre de residents estrangers a Espanya en els últims anys, també s'ha constatat un canvi en les formes en què es produïx el fet migratori del qual el nostre país és receptor, cosa que ha generat un major coneixement d'este fenomen a fi d'incorporar instruments normatius que possibiliten una millor i més senzilla ordenació dels fluxos migratoris, facilitant els mitjans a través de què ha de desenrotllar-se la immigració respectuosa amb les vies legals, i reforçant els mecanismes per a incidir en la lluita contra la immigració il·legal, cada vegada més organitzada i amb majors recursos per a la consecució dels seus objectius.

Les dites circumstàncies, unides a la necessitat, d'una banda, d'adaptar la normativa interna en esta matèria a les decisions que durant els dos últims anys s'han pres en el si de la Unió Europea, així com, d'una altra banda, incorporar determinades consideracions tècniques efectuades pel Tribunal Suprem han aconsellat revisar diversos aspectes de la legislació vigent sobre estrangeria i immigració.

II

Els objectius que es perseguixen amb esta reforma de la legislació vigent són:

1. La millora de la gestió, per mitjà de la simplificació dels tràmits administratius, i la del règim jurídic de les situacions dels estrangers a Espanya, així com la determinació dels tipus de visat i els efectes d'estos, i la lluita contra l'ús fraudulent dels procediments administratius de gestió en esta matèria. Tot això a fi d'afavorir la immigració legal i la integració dels estrangers que, d'esta manera, accedisquen i residisquen en el nostre territori.

2. El reforçament i, en definitiva, la millora dels mitjans i instruments sancionadors previstos en la Llei Orgànica 4/2000, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, per a lluitar contra la immigració il·legal i el tràfic de sers humans. En este sentit, igualment es potencia la col·laboració amb les companyies de transports amb vista a disposar de major informació sobre les persones que hagen de ser traslladades fins al territori espanyol. Esta informació servirà per a millorar l'enfortiment dels instruments disponibles per a garantir la seguretat en els transports internacionals, especialment els aeris.

Així mateix, es reforcen els procediments de devolució d'estrangers que accedisquen il·legalment al nostre país, i s'estenen les conductes tipificades com a infraccions greus a totes les persones que, amb ànim de lucre, induïsquen, afavorisquen, promoguen o faciliten la immigració clandestina de persones de pas o amb destinació a Espanya, o la seua permanència en el nostre país.

3. La incorporació de les disposicions aprovades per la Unió Europea sobre exigibilitat de les taxes corresponents a l'expedició de visats, així com sobre sancions a transportistes i reconeixement mutu de les resolucions d'expulsió, per a impedir que aquells estrangers sobre els quals hagen recaigut estes en qualsevol Estat de la Unió, puguen intentar evitar-les traslladant-se a un altre Estat.

Quant a les taxes per l'expedició de visats, s'incorporen les previsions contingudes en la Decisió del Consell de 20 de desembre del 2001, que modifica la part VII i l'annex 12 de la Instrucció Consular Comuna, així com l'annex 14 a) del Manual Comú. Les modificacions

legislatives introduïdes tenen com a objecte adequar la llei interna espanyola a la Decisió del Consell i arreglen el canvi de l'objecte del fet imposable de la taxa que, en el cas del visat, passa a ser la tramitació de la sol·licitud d'este.

Pel que es referix als transportistes, s'incorporen les previsions arreglades en la Directiva 2001/51/CE, de 28 de juny del 2001, per la qual es completen les disposicions de l'article 26 del Conveni d'Aplicació de l'Acord de Schengen.

Quant a l'execució de resolucions d'expulsió dictades per uns altres Estats membres de la Unió Europea, s'adapta la nostra normativa al que disposa la Directiva 2001/40/CE, de 28 de maig del 2001, relativa al reconeixement mutu de les decisions en matèria d'expulsió de nacionals de tercers països.

També s'incorpora la Directiva 2002/90/CE, de 28 de novembre del 2002, destinada a definir l'ajuda a l'entrada, a la circulació i a l'estada irregulars, amb esta finalitat es perfecciona un dels tipus sancionadors previstos en la llei.

4. Les incorporacions al text de la Llei Orgànica 4/2000, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, derivades de la sentència del Tribunal Suprem de 23 de març de 2003, relatives a la necessària regulació, en l'esmentada llei orgànica, de determinats preceptes del Reglament d'execució de la Llei Orgànica 4/2000, aprovat per Reial Decret 864/2001, de 20 de juliol.

III

Esta llei orgànica conté quatre articles, una disposició addicional única, dos disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i tres disposicions finals.

L'article primer, el més extens, arregla les modificacions que s'introdueixen en determinats preceptes de la Llei Orgànica 4/2000, modificada per la Llei Orgànica 8/2000.

L'article segon es limita a arreglar una modificació en la disposició derogatòria única de l'avantditada Llei Orgànica 8/2000.

L'article tercer modifica la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, a l'efecte de perfeccionar la informació continguda en el Padró Municipal relativa als estrangers empadronats.

L'article quart introdueix una nova disposició addicional en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, amb la finalitat d'incorporar en el text d'esta llei, amb caràcter exprés, una remissió a la Llei Orgànica 4/2000, perquè als procediments regulats en esta se'ls apliquen les peculiaritats procedimentals que s'introdueixen en esta amb caràcter nou.

L'article quint introdueix una modificació en la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial, considerant deslleial la contractació d'estrangers sense autorització per a treballar obtinguda segons el que disposa la legislació sobre estrangeria.

IV

Les modificacions arreglades no afecten ni el catàleg de drets ni l'estructura de la Llei Orgànica 4/2000, reformada per la Llei Orgànica 8/2000.

En primer lloc, s'ha introduït una modificació per a establir l'obligació de proveir-se d'una targeta d'identitat d'estranger, com a document acreditatiu de l'autorització administrativa per a residir, així la nostra normativa s'adapta al Reglament 1030/2002, del Consell, de 13 de juny del 2002.

En matèria de reagrupació familiar, per a evitar frau en les «reagrupacions en cadena», s'ha incorporat a la llei orgànica, com a pressupòsit per a l'exercici d'este dret per part d'un resident que ho fóra en virtut d'una prèvia reagrupació, el que este siga titular d'una autorització de residència independent, així com determinats requisits concrets per a l'exercici de la reagrupació familiar en el cas d'ascendents prèviament reagrupats.

Igualment fan falta els supòsits en què els cònjuges i fills reagrupats poden accedir a una autorització de residència independent, per a la qual cosa en tot cas s'exigirà que disposen d'una prèvia autorització per a treballar.

D'altra banda, els canvis en matèria de visats persegueixen simplificar la tramitació administrativa, a fi d'afavorir la immigració legal dels estrangers que desitgen residir a Espanya, suprimint tràmits innecessaris. Així, el visat, una vegada que l'estranger ha entrat a Espanya, l'habilita per a romandre en la situació per a la qual se li ha expedit.

En el compliment dels objectius fixats per la reforma una qüestió bàsica és la de dotar el visat d'una nova funció addicional, com és la de servir d'acreditació documental d'una prèvia autorització administrativa per a residir i, si és el cas, treballar a Espanya. D'esta manera es nuga al visat un efecte nou: habilitar l'estranger a romandre en el nostre país en la situació per a la qual se li ha expedit.

En l'actualitat el visat no té cap efecte, una vegada l'estranger ha entrat a Espanya, ell mateix ha d'acudir immediatament a les oficines competents per a sol·licitar la corresponent autorització de residència i/o de treball. Amb el nou model, a més de l'anterior, el visat habilitarà per a romandre en territori nacional en la situació per a la qual ha sigut concedit.

En efecte, si el visat no sols servix per a entrar a Espanya, sinó que també habilita per a romandre-hi i, si és el cas, a treballar-hi, no té sentit mantindre l'exempció del visat, ja que la seua concessió no sols serviria per a eximir d'un requisit d'entrada en el nostre país, sinó, també, per a eximir de la necessària concessió d'autorització per a residir-hi i treballar-hi.

Això no significa que els supòsits de fet que anteriorment s'emparaven davall la figura de l'exempció de visat queden sense reflex legal, ja que estos s'inclouen ara en l'àmbit de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, els perfils dels quals es modifiquen per mitjà de la inclusió en la llei, en uns supòsits de manera concreta i en uns altres de manera més genèrica «de supòsits excepcionals» habilitant el reglament per a una regulació més precisa de quines situacions tindran cabuda dins d'este enunciat genèric.

S'introdueix una millora en la regulació dels supòsits en què serà procedent la documentació d'estrangers in-documentats.

Igualment, s'incorporen les modificacions pertinents per a introduir les precisions que, en matèria de taxes, arreplega la mencionada Decisió del Consell de 20 de desembre del 2001.

En matèria d'infraaccions i el seu règim sancionador, s'han incorporat modificacions encaminades a dotar l'ordenament jurídic amb majors instruments per a lluitar contra la immigració il·legal.

En relació amb els centres d'internament, s'inclou en la llei orgànica un nou apartat dedicat a regular el règim intern d'estos centres, garantint el dret de comunicació dels interns.

Pel que fa a les companyies de transport, s'incorporen obligacions a fi de conèixer la informació dels passatgers que hagen de ser traslladats a Espanya abans de la seua partida del país d'origen, així com sobre aquells passatgers que no abandonen el territori espanyol en la data prevista en el bitllet de viatge.

També s'inclouen modificacions per a adaptar este títol a les obligacions derivades de les directives aprovades per la Unió Europea sobre sancions a transportistes i reconeixement mutu de resolucions d'expulsió.

Finalment, les noves disposicions addicionals que s'incorporen a la Llei Orgànica 4/2000, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, van dirigides, d'una banda, a introduir instruments per a millorar la gestió dels procediments d'estrangeria per tal d'ordenar adequadament, els fluxos migratoris i evitar l'ús fraudulent d'aquells.

Per a això, s'incorpora, amb caràcter general, la personació de l'interessat en la presentació de sol·licituds relatives a les autoritzacions de residència i de treball, que hauran de realitzar-se en els registres dels òrgans competents perquè en prenguen coneixement.

Amb això s'obtindrà una major immediatesa en la recepció d'estes sol·licituds i la tramitació dels procediments guanyarà en eficiència.

L'última de les disposicions addicionals arreplega el principi de col·laboració entre Administracions públiques en matèria d'estrangeria i immigració, habilitant l'accés de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, als efectes exclusius del compliment de les seues funcions, i amb ple respecte a les garanties establides en matèria de protecció de dades, a determinada informació de què disposen altres òrgans de l'administració de l'estat.

V

Finalment s'incorporen a la llei els documents acreditatius de la identitat dels estrangers que han de constar en la seua inscripció padronal, adaptant el règim dels ciutadans comunitaris al que disposa el Reial Decret 178/2003, de 14 de febrer, sobre entrada i permanència a Espanya de nacionals d'Estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

També s'introdueix una habilitació genèrica d'accés al Padró Municipal a favor de la Direcció General de la Policia a fi de millorar l'exercici de les competències legalment establides sobre el control i permanència dels estrangers a Espanya. Esta habilitació es formula en termes de reciprocitat amb l'Institut Nacional d'Estadística, a l'establir l'obligació de la Direcció General de la Policia de comunicar a l'Institut Nacional d'Estadística, a fi de mantindre actualitzat el contingut del Padró, les dades dels estrangers que tinga constància que pogueren haver patit variació en relació amb les consignades en aquell.

Article primer. Modificació de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre.

Es modifiquen els articles 1, 4, 17, 18, 19, 25, 27, 29, 30, 31, 33, 34, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 53, 54, 55, 58, 63, 64 i 66, així com la rúbrica del

capítol IV del títol II, de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre; i s'introduïxen els nous articles 25 bis, 30 bis, 62 bis, 62 ter, 62 quater, 62 quinquies i 62 sexties i 71 i les noves disposicions addicionals tercera, quarta, quinta, sexta, setètima i octava, en la Llei Orgànica 4/2000, i queden tots ells redactats en la forma següent:

U. Es proposa l'addició en l'article 1 d'un nou apartat 3 amb el contingut següent:

«3. Els nacionals dels Estats membres de la Unió Europea i aquells als quals s'aplique el règim comunitari es regiran per la legislació de la Unió Europea, i se'ls haurà d'aplicar la present llei en aquells aspectes que puguen ser més favorables.»

Dos. S'introduïx un nou apartat 2 en l'article 4, que queda redactat de la forma següent, l'actual apartat 2 passa a ser l'apartat 3:

«2. Tots els estrangers als quals s'ha expedit un visat o una autorització per a romandre a Espanya per un període superior a sis mesos, obtindran la targeta d'identitat d'estranger, que hauran de sol·licitar personalment en el termini d'un mes des de la seua entrada a Espanya o des que es concedeix l'autorització, respectivament.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 17 i s'introduïxen dos nous apartats 3 i 4, que queden redactats de la forma següent:

«2. Els estrangers que han adquirit la residència en virtut d'una prèvia reagrupació podran, al seu torn, exercir el dret de reagrupació dels seus propis familiars, sempre que disposen d'una autorització de residència i treball obtingudes independentment de l'autorització del reagrupant i acrediten reunir els requisits previstos en esta llei orgànica.

3. Quan es tracte d'ascendents reagrupats, estos només podran exercir, al seu torn, el dret de reagrupació familiar després d'haver obtingut la condició de residents permanents i d'haver acreditat solvència econòmica.

Excepcionalment, l'ascendent reagrupat que tinga a càrrec seu un fill menor d'edat o incapacitat, podrà exercir el dret de reagrupació en els termes disposats en l'apartat segon d'este article.

4. Reglamentàriament es desenrotllaran les condicions per a l'exercici del dret de reagrupació.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 18, que queda redactat de la següent forma, i se suprimeix l'apartat 4.

«2. Sense perjudici del que es disposa en l'article 17.3, incís primer, podran exercir el dret a la reagrupació amb els seus familiars a Espanya quan hi hagen residit legalment un any i tinguen autorització per a residir-hi almenys un altre any.»

Cinc. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la forma següent:

«Article 19. *Efectes de la reagrupació familiar en circumstàncies especials.*

1. El cònjuge reagrupat podrà obtindre una autorització de residència independent quan obtinga

una autorització per a treballar. En el cas que el cònjuge fóra víctima de violència domèstica, podrà obtindre l'autorització de residència independent des del moment en què s'haja dictat una orde de protecció a favor d'esta.

2. Els fills reagrupats obtindran una autorització de residència independent quan arriben a la majoria d'edat i obtinguen una autorització per a treballar.

3. Els ascendents reagrupats podran obtindre una autorització de residència independent quan obtinguen una autorització per a treballar els efectes de la qual s'hauran de supeditar al que disposa l'article 17.3.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 25, que queda redactat de la forma següent:

«2. Excepte en els casos en què s'establisca el contrari en els convenis internacionals subscrits per Espanya o en la normativa de la Unió Europea, serà necessari, a més, un visat.

No s'haurà d'exigir el visat quan l'estranger es trobe proveït de la targeta d'identitat d'estranger o, excepcionalment, d'una autorització de tornada.»

Set. S'introduïx un nou article 25 bis, que queda redactat de la forma següent:

«Article 25 bis. *Tipus de visats.*

Els estrangers que es proposen entrar en territori espanyol hauran d'estar proveïts d'algun dels següents tipus de visats, vàlidament expedits i en vigor, estesos en els seus passaports o documents de viatge o, si és el cas, en document a banda, excepte el que disposa l'apartat 2 de l'article 25 d'esta llei.

a) Visat de trànsit, que habilita per a transitar per la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol o per a travessar el territori espanyol.

b) Visat d'estada, que habilita per a una estada ininterrompuda o estades successives per un període o suma de períodes la duració total dels quals no excedeix de tres mesos per semestre a partir de la data de la primera entrada.

c) Visat de residència, que habilita per a residir sense exercir activitat laboral o professional.

d) Visat de treball i residència, que habilita per a exercir una activitat laboral o professional, per compte d'altri o pel seu compte i per a residir.

e) Visat d'estudis, que habilita per a romandre a Espanya per a la realització de cursos, estudis, treballs d'investigació o formació.

Reglamentàriament es desenrotllaran els diferents tipus de visats.»

Huit. Es modifica l'apartat 1 i s'introduïx un nou apartat 2 en l'article 27 que queden redactats de la forma següent, i els actuals apartats 2, 3, 4 i 5 passen a ser 3, 4, 5 i 6, respectivament:

«1. El visat se sol·licitarà i expedirà en les Missions Diplomàtiques i Oficines Consulars d'Espanya, excepte en els supòsits excepcionals que es preveuen reglamentàriament.

2. La concessió del visat:

a) Habilitarà l'estranger per a presentar-se en un lloc fronterer espanyol i sol·licitar la seua entrada.

b) Habilitarà l'estranger, una vegada s'ha efectuat l'entrada en territori espanyol, per a romandre a Espanya en la situació per a la qual ha sigut expedit, sense perjudici de l'obligatorietat d'obtenir, si és el cas, la targeta d'identitat d'estranger.»

Nou. Es modifica l'article 29, que queda redactat de la forma següent:

«Article 29. *Enumeració de les situacions.*

1. Els estrangers podran trobar-se a Espanya en les situacions d'estada o residència.

2. Les diferents situacions dels estrangers a Espanya podran acreditar-se per mitjà del passaport o document de viatge que acredite la seua identitat, visat o targeta d'identitat d'estranger, segons corresponga.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 30, que queda redactat de la forma següent:

«1. Estada és la permanència en territori espanyol per un període de temps no superior a 90 dies, sense perjudici del que disposa l'article 33 per als estudiants.»

Onze. S'introdueix un nou article 30 bis, que queda redactat de la forma següent:

«Article 30 bis. *Situació de residència.*

1. Són residents els estrangers que es troben a Espanya i siguen titulars d'una autorització per a residir-hi.

2. Els residents podran trobar-se en la situació de residència temporal o residència permanent.»

Dotze. Es modifiquen els apartats 1, 3, 4 i 5 i se suprimixen els apartats 6 i 7 de l'article 31, que queden redactats de la forma següent:

«1. La residència temporal és la situació que autoritza a romandre a Espanya per un període superior a 90 dies i inferior a cinc anys.

Les autoritzacions de duració inferior a cinc anys podran renovar-se, a petició de l'interessat, ateses les circumstàncies que van motivar la seua concessió. La duració de les autoritzacions de residència temporal, la concessió de les renovacions i la duració d'estes, s'establiran reglamentàriament.

3. L'Administració podrà concedir una autorització de residència temporal per situació d'arrelament, així com per raons humanitàries, de col·laboració amb la Justícia o altres circumstàncies excepcionals que es determinen reglamentàriament. En estos supòsits no serà exigible el visat.

4. Per a autoritzar la residència temporal d'un estranger serà necessari que no tinga d'antecedents penals a Espanya o en els seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol i que no figure com a rebutjable en l'espai territorial de països amb què Espanya tinga firmat un conveni en este sentit. Es valorarà, segons les circumstàncies de cada supòsit, la possibilitat de renovar l'autorització de residència als estrangers que hagen sigut condemnats per la comissió d'un delictes i hagen complert la condemna, els que han sigut indultats, o que es troben en la situació de remissió condicional de la pena.

5. Els estrangers amb permís de residència temporal estaran obligats a informar el Ministeri de l'Interior dels canvis de nacionalitat, estat civil i domicili.»

Tretze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 33, que queda redactat de la següent forma, i se suprimeix el paràgraf 2 de l'apartat 4:

«2. La situació de l'estranger en règim d'estudiant serà la d'estada i la duració de l'autorització serà la mateixa que la del curs en què estiga matriculat.»

Catorze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 34, que queda redactat de la forma següent:

«2. En tot cas, l'estranger que es presente en dependències del Ministeri de l'Interior acreditant que no pot se documentat per les autoritats de cap país i que desitja ser documentat per Espanya, una vegada verificada la informació pertinent i sempre que concórreguen i s'acrediten raons excepcionals de tipus humanitari, interès públic o compliment de compromisos adquirits per Espanya, podrà obtenir, en els termes que reglamentàriament es determinen, un document identificatiu que acredite la seua inscripció en les referides dependències. En tot cas, es denegarà la documentació sol·licitada quan el peticionari estiga sotmés a algun dels supòsits de l'article 26, o s'haja dictat contra ell una orde d'expulsió.»

Quinze. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 36, que queden redactats de la forma següent:

«1. Els estrangers majors de 16 anys per a exercir qualsevol activitat lucrativa, laboral o professional, necessitaran de la corresponent autorització administrativa prèvia per a treballar.

Esta autorització habilitarà l'estranger per a residir durant el temps de la seua vigència, i s'extingirà si transcorregut un mes des de la notificació a l'empresari de la concessió d'esta no se sol·licita, si és el cas, el corresponent visat.

2. Quan l'estranger es propose treballar pel seu compte o per compte d'altri, exercint una professió per a la qual s'exigisca una titulació especial, la concessió de l'autorització s'haurà de condicionar a la tinença i, si és el cas, homologació del títol corresponent.

També s'haurà de condicionar a la col·legiació, si les lleis així ho exigixen.

3. Per a la contractació d'un estranger l'ocupador haurà de sol·licitar l'autorització a què es referix l'apartat 1 del present article.

La manca de la corresponent autorització per part de l'empresari, sense perjudici de les responsabilitats a què done lloc, incloses aquelles en matèria de seguretat social, no invalidarà el contracte de treball respecte als drets del treballador estranger, ni serà obstacle per a l'obtenció de les prestacions que pogueren correspondre-li.»

Setze. Es modifica l'article 37, que queda redactat de la forma següent:

«Article 37. *Autorització de treball pel seu compte.*

Per a la realització d'activitats econòmiques pel seu compte haurà d'acreditar-se el compliment de tots els requisits que la legislació vigent exigix als nacionals per a l'obertura i funcionament de l'activitat projectada, així com els relatius a la suficiència de la inversió i la potencial creació d'ocupació, entre altres que reglamentàriament s'establisquen.»

Dèsset. Es modifica l'article 39, que queda redactat de la forma següent:

«Article 39. *El contingent de treballadors estrangers.*

1. El Govern podrà aprovar un contingent anual de treballadors estrangers tenint en compte la situació nacional d'ocupació a què només tindran accés aquells que no es troben o residisquen a Espanya.

2. En la determinació del nombre i característiques de les ofertes d'ocupació, El Govern tindrà en compte les propostes que eleven les comunitats autònomes i les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, així com un informe sobre la situació d'ocupació i integració social dels immigrants elaborat a este efecte pel Consell Superior de Política d'Immigració.

3. El contingent podrà establir un nombre de visats per a busca d'ocupació dirigits a fills o nés d'espanyol d'origen.

4. Així mateix, el contingent podrà establir un nombre de visats per a busca d'ocupació dirigits a determinats sectors d'activitat o ocupacions en les condicions que es determinen.

5. Els visats per a busca d'ocupació autoritzaran a desplaçar-se al territori espanyol amb la finalitat de buscar treball durant el període d'estada de tres mesos, en els quals podrà inscriure's en els servicis públics d'ocupació corresponents.

Si transcorregut este termini no ha obtingut un ocupació, l'estranger està obligat a eixir del territori, incorent, en cas contrari, en la infracció prevista en l'article 53 a) d'esta llei, sense que pugui obtenir una nova autorització per a treballar en el termini de dos anys.

6. Les ofertes d'ocupació realitzades a través del contingent s'orientaran preferentment cap als països amb què Espanya haja firmat acords sobre regulació de fluxos sense perjudi de la possibilitat de realitzar ofertes d'ocupació nominatives a través d'este procediment en les condicions que es determinen.»

Díhuit. Es modifica el paràgraf b) de l'article 40 i s'incorpora un nou paràgraf l), que queden redactats de la forma següent:

«b) El cònjuge o fill d'estranger resident a Espanya amb un permís renovat, així com el fill d'espanyol nacionalitzat o de comunitari, sempre que estos últims porten com a mínim un any residint legalment a Espanya i al fill no li siga d'aplicació el règim comunitari.

l) Els estrangers que hagen sigut titulars d'autoritzacions de treball per a activitats de temporada, durant quatre anys naturals, i hagen retornat al seu país.»

Dènou. Es modifiquen els paràgrafs a) i k) de l'apartat 1 de l'article 41 i l'apartat 2, que queden redactats com seguix:

«Article 41.1.a):

a) Els tècnics i científics estrangers, invitats o contractats, per l'Estat, les comunitats autònomes o els ens locals o els organismes que tinguen com a objecte la promoció i el desenrotllament de la investigació promoguts o participats majoritàriament per les anteriors.

k) Els menors estrangers en edat laboral tutelats per l'entitat de protecció de menors competent, per a aquelles activitats que, a proposta de la mencionada entitat, mentres romanguen en eixa situació, afavorisquen la seua integració social.

2. Reglamentàriament s'establirà el procediment per a acreditar l'excepció. En tot cas, este procediment serà el mateix tant per al personal d'institucions públiques com d'organismes promoguts o participats majoritàriament per una Administració pública.»

Vint. S'introdueixen en l'article 42 dos nous apartats 4 i 5, que queden redactats de la forma següent:

«4. Les ofertes d'ocupació de temporada s'orientaran preferentment cap als països amb què Espanya haja firmat acords sobre regulació de fluxos migratoris.

5. Les comunitats autònomes i els ajuntaments col·laboraran en la programació de les campanyes de temporada amb l'Administració General de l'Estat.»

Vint-i-u. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol II, que queda redactada de la forma següent:

«De les taxes per autoritzacions administratives i per tramitació de les sol·licituds de visat».

Vint-i-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 44 i s'introdueix un nou apartat 3, que queden redactats de la forma següent:

«2. Sense perjudi del que disposa l'apartat següent, constitueix el fet imposable de les taxes la concessió de les autoritzacions administratives i l'expedició dels documents d'identitat previstos en esta llei, així com les seues pròrrogues, modificacions i renovacions; en particular:

a) La concessió d'autoritzacions per a la pròrroga de l'estada a Espanya.

b) La concessió de les autoritzacions per a residir a Espanya.

c) La concessió d'autoritzacions de treball, llevat que es tracte d'autoritzacions per a un període inferior a sis mesos.

d) L'expedició de targetes d'identitat d'estrangers.

e) L'expedició de documents d'identitat a in-documentats.

3. En el cas dels visats, constitueix el fet imposable de les taxes la tramitació de la sol·licitud de visat.»

Vint-i-tres. Es modifica l'article 45, que queda redactat de la forma següent:

«Article 45. *Meritació.*

Les taxes es meritiran quan es concedisca l'autorització, pròrroga, modificació, o renovació, o quan s'expedisca el document.

En el cas dels visats les taxes es meritiran en el moment de presentació de la sol·licitud de visat.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 46, que queda redactat de la forma següent:

«1. Seran subjectes passius de les taxes els sol·licitants de visat i les persones en el favor de les quals es concedisquen les autoritzacions o s'ex-

pedisquen els documents previstos en l'article 44, excepte en les autoritzacions de treball per compte d'altri, en este cas serà subjecte passiu l'ocupador o empresari.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 47, que queda redactat de la forma següent:

«Article 47. *Exempció.*

No estan obligats al pagament de les taxes per la concessió de les autoritzacions per a treballar els nacionals iberoamericans, filipins, andorrans, equatoguineans, els sefardites, els fills i néts d'espanyol o espanyola d'origen, i els estrangers nascuts a Espanya quan pretenguen realitzar una activitat lucrativa, laboral o professional, pel seu compte.

Les sol·licituds de visat presentades per nacionals de tercers països beneficiaris de dret comunitari en matèria de lliure circulació i residència estaran exemptes del pagament de les taxes de tramitació.»

Vint-i-sis. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 48, que queden redactats de la forma següent:

«3. Es consideren elements i criteris essencials de quantificació que només podran modificar-se per mitjà de norma del mateix rang, els següents:

a) En la tramitació de la sol·licitud de visat, els gastos administratius de tramitació, la limitació dels efectes del visat de trànsit aeroportuari, la duració de l'estada, el nombre d'entrades autoritzades, el caràcter de la residència, així com, si és el cas, el fet que s'expedisca en frontera. També es tindran en compte els costos complementaris que s'originen per l'expedició de visats, quan, a petició de l'interessat, haja de fer-se ús de procediments com ara missatgeria, correu electrònic, correu urgent, telefax, telegrama o conferència telefònica.

b) En la concessió d'autoritzacions per a la pròrroga d'estada a Espanya, la duració de la pròrroga.

c) En la concessió d'autoritzacions de residència, la duració de l'autorització, així com el seu caràcter definitiu o temporal, i, dins d'estes últimes, el fet que es tracte de la primera o ulteriors concessions o les seues renovacions.

d) En la concessió d'autoritzacions de treball, la duració d'esta, la seua extensió i el seu àmbit, el caràcter i les modalitats de la relació per compte d'altri, així com, si és el cas, l'import del salari pactat.

e) En l'expedició de targetes d'identitat d'estrangers, la duració de l'autorització i el fet que es tracte de la primera o d'ulteriors concessions o les seues renovacions.

En tot cas, serà criteri quantitatiu de les taxes el caràcter individual o col·lectiu de les autoritzacions, pròrroques, modificacions o renovacions.

4. Els imports de les taxes per tramitació de la sol·licitud de visat s'adequaran a la revisió que corresponga per aplicació del dret comunitari. S'acomodaran, així mateix, a l'import que pugua establir-se per aplicació del principi de reciprocitat.»

Vint-i-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 49, que queda redactat de la forma següent:

«1. La gestió i recaptació de les taxes correspondrà als òrgans competents en els distints

departaments ministerials per a la concessió de les autoritzacions, modificacions, renovacions i pròrroques, l'expedició de la documentació a què es referix l'article 44 i la tramitació de la sol·licitud de visat.»

Vint-i-huit. Es modifica el paràgraf a) i s'introdueix un nou paràgraf h) en l'article 53, que queden redactats de la forma següent:

«a) Trobar-se irregularment en territori espanyol, per no haver obtingut la pròrroga d'estada, mancar d'autorització de residència o tindre caducada més de tres mesos la mencionada autorització, i sempre que l'interessat no haja sol·licitat la renovació d'esta en el termini previst reglamentàriament.

h) Incomplir l'obligació de l'apartat 2 de l'article 4.»

Vint-i-nou. Es modifiquen el paràgraf b) de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 54, que queden redactats de la forma següent:

«1.b) Induir, promoure, afavorir o facilitar amb ànim de lucre, individualment o formant part d'una organització, la immigració clandestina de persones en trànsit o amb destinació al territori espanyol o la seua permanència en este, sempre que el fet no constituísca delictes.»

«2. També són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions previstes per als transportistes en l'article 66, apartats 1 i 2.

b) El transport d'estrangers per via aèria, marítima o terrestre, fins al territori espanyol, pels subjectes responsables del transport, sense que hagen comprovat la validesa i vigència, tant dels passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, com, si és el cas, del corresponent visat, dels quals han de ser titulars els citats estrangers.

c) L'incompliment de l'obligació que tenen els transportistes de fer-se càrrec sense pèrdua de temps de l'estranger o transportat que, per deficiències en la documentació abans mencionada, no haja sigut autoritzat a entrar a Espanya, així com de l'estranger transportat en trànsit que no haja sigut traslladat al seu país de destinació que haja sigut tornat per les autoritats d'este, al no autoritzar-li l'entrada.

Esta obligació inclourà els gastos de manteniment del citat estranger i, si així ho sol·liciten les autoritats encarregades del control d'entrada, els derivats del transport l'estranger, que haurà de produir-se immediatament, bé per mitjà de la companyia objecte de sanció o, si no n'hi ha, per mitjà d'una altra empresa de transport, amb direcció a l'Estat a partir del qual haja sigut transportat, a l'Estat que haja expedit el document de viatge amb què ha viatjat o a qualsevol altre Estat on estiga garantida la seua admissió.»

Trenta. Es modifica l'apartat 1 de l'article 55, que queda redactat de la forma següent:

«1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors seran sancionades en els termes següents:

a) Les infraccions lleus amb multa fins a 300 euros.

b) Les infraccions greus amb multa de 301 fins a 6.000 euros.

c) Les infraccions molt greus amb multa des de 6.001 fins a 60.000 euros, excepte la prevista en l'article 54.2.b), que ho serà amb una multa de 3.000 a 6.000 euros per cada viatger transportat o amb un mínim de 500.000 euros a tant alçat, amb independència del nombre de viatgers transportats.»

Trenta-u. Es modifica l'apartat 5 de l'article 58 i s'incorpora un nou apartat 6, que queden redactats de la forma següent:

«5. Quan la devolució no es puga executar en el termini de 72 hores, s'haurà de sol·licitar de l'autoritat judicial la mesura d'internament prevista per als expedients d'expulsió.

6. La devolució acordada en el paràgraf a) de l'apartat 2 d'este article comportarà la reiniciació del còmput del termini de prohibició d'entrada que haja acordat la resolució d'expulsió trencada. Així mateix, tota devolució acordada en aplicació del paràgraf b) del mateix apartat d'este article comportarà la prohibició d'entrada en territori espanyol per un termini màxim de tres anys.»

Trenta-dos. S'introdueixen cinc nous articles amb el contingut següent:

«Article 62 bis. *Drets dels estrangers internats.*

Els estrangers sotmesos a internament tenen els següents drets:

- a) A ser informat de la seua situació.
- b) Que es vetle pel respecte a la seua vida, integritat física i salut, sense que puguen en cap cas ser sotmesos a tractes degradants o a maltractaments de paraula o d'obra i que siga preservada la seua dignitat i la seua intimitat.
- c) Que es facilite l'exercici dels drets reconeguts per l'ordenament jurídic, sense més limitacions que les derivades de la seua situació d'internament.
- d) A rebre assistència mèdica i sanitària adequada i a ser assistits pels servicis d'assistència social del centre.
- e) Que es comuniqui immediatament a la persona que designe a Espanya i al seu advocat l'ingrés en el centre, així com a l'oficina consular del país de què és nacional.
- f) A ser assistit d'advocat, que es proporcionarà d'ofici si és el cas, i a comunicar-se reservadament amb ell, inclús fora de l'horari general del centre, quan la urgència del cas ho justifique.
- g) A comunicar-se en l'horari establert en el centre, amb els seus familiars, funcionaris consulars del seu país o altres persones, que només podran restringir-se per resolució judicial.
- h) A ser assistit d'interpret si no comprén o no parla castellà i de forma gratuïta, si mancara de mitjans econòmics.
- i) A tindre en la seua companyia els seus fills menors, sempre que el Ministeri Fiscal informe favorablement d'esta mesura i hi haja en el centre mòduls que garantisquen la unitat i intimitat familiar.

Article 62 ter. *Deures dels estrangers internats.*

Els estrangers sotmesos a internament estaran obligats:

- a) A romandre en el centre a disposició del jutge d'instrucció que haja autoritzat el seu ingrés.

b) A observar les normes per què es regix el centre i complir les instruccions generals impartides per la direcció i les particulars que reben dels funcionaris en l'exercici legítim de les seues funcions, encaminades al manteniment de l'orde i la seguretat dins d'este, així com les relatives a la seua pròpia neteja i higiene i la neteja del centre.

c) Mantindre una activitat cívica correcta i de respecte amb els funcionaris i empleats del centre, amb els visitants i amb els altres estrangers internats, abstenint-se de proferir insults o amenaces contra estos, o de promoure o d'intervindre en agressions, baralles, desordes i la resta d'actes individuals o col·lectius que alteren la convivència.

d) Conservar el bon estat de les instal·lacions materials, mobiliari i la resta d'efectes del centre, evitant el deteriorament o la inutilització deliberada, tant d'estos com dels béns o pertinences dels altres estrangers ingressats o funcionaris.

e) Sotmetre's a reconeixement mèdic a l'entrada i eixida del centre, així com en aquells casos en què, per raons de salut col·lectiva, apreciades pel servici mèdic, i a petició d'este, ho dispose el director del centre.

Article 62 quater. *Informació i reclamacions.*

1. Els estrangers rebran al seu ingrés en el centre informació escrita sobre els seus drets i obligacions, les qüestions d'organització general, les normes de funcionament del centre, les normes disciplinàries i els mitjans per a formular peticions o queixes. La informació se'ls facilitarà en un idioma que entenguen.

2. Els internats podran formular, verbalment o per escrit, peticions i queixes sobre qüestions referents a la seua situació d'internament.

Les dites peticions o queixes també podran ser presentades al director del centre, el qual les atindrà si són de la seua competència o informarà l'autoritat competent, en cas contrari.

Article 62 quíngues. *Mesures de seguretat.*

1. Les actuacions de vigilància i seguretat interior en els centres podran suposar, en la forma i amb la periodicitat que s'establisca, inspeccions dels locals i dependències i sempre que fóra necessari per a la seguretat en els centres escorcolls de persones, robes i efectes dels estrangers internats.

2. Es podran utilitzar mitjans de contenció física personal o separació preventiva de l'agressor en habitació individual per a evitar actes de violència o lesions dels estrangers, impedir actes de fuga, danys en les instal·lacions del centre o davant de la resistència al personal d'este en l'exercici legítim del seu càrrec. L'ús dels mitjans de contenció haurà de ser proporcional a la finalitat perseguida, no podran suposar una sanció encoberta i només s'usaran quan no hi haja una altra manera menys onerosa per a aconseguir la finalitat perseguida i pel temps estrictament necessari.

3. La utilització de mitjans de contenció serà prèviament autoritzada pel director del centre, llevat que raons d'urgència no ho permeten, i en este cas el director serà informat immediatament. El director haurà de comunicar com més prompte millor a l'autoritat judicial que va autoritzar l'internament l'adopció i cessament dels mitjans de contenció física personal, amb expressió detallada

dels fets que hagen donat lloc a la dita utilització i de les circumstàncies que pogueren aconsellar el seu manteniment. El jutge, en el termini més breu possible i sempre que la mesura acordada fóra separació preventiva de l'agressor, si està vigent, haurà d'acordar el seu manteniment o revocació.

Article 62 sexties. *Funcionament i règim interior dels centres d'internament d'estrangers.*

En cada centre d'internament d'estrangers hi haurà un director responsable del seu funcionament per a la qual cosa haurà d'adoptar les directrius d'organització necessàries, coordinant i supervisant la seua execució. Així mateix serà el responsable d'adoptar les mesures necessàries per a assegurar l'orde i la correcta convivència entre estrangers i assegurar el compliment dels seus drets, i de la imposició de mesures als interns que no respecten les normes de correcta convivència o règim interior.»

Trenta-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 63, que queden redactats de la forma següent:

«2. Quan de les investigacions es deduïska l'oportunitat de decidir l'expulsió, es traslladarà la proposta motivada per escrit a l'interessat, perquè al·legue el que considere adequat, en el termini de 48 hores, advertint-lo de les conseqüències de no fer-ho així.

En estos supòsits, l'estranger tindrà dret a assistència lletrada que se li proporcionarà d'ofici, si és el cas, i a ser assistit per intèrpret, si no comprén o no parla castellà, i de forma gratuïta en el cas que manque de mitjans econòmics.

Si l'interessat, o el seu representant, no efectuena al·legacions sobre el contingut de la proposta o si no s'admeten, per improcedents o innecessàries, de forma motivada, per l'instructor les proves proposades, sense canviar la qualificació dels fets, l'acord d'iniciació de l'expedient serà considerat com una proposta de resolució amb remissió a l'autoritat competent per a resoldre.

3. En el supòsit del paràgraf a) de l'article 53, quan l'estranger acredite haver sol·licitat amb anterioritat permís de residència temporal per situació d'arrelament conforme al que disposa l'article 31.3 d'esta llei, l'òrgan encarregat de tramitar l'expulsió continuarà amb la mateixa, si és procedent, pel procediment establert en l'article 57.»

Trenta-quatre. S'introduïx un nou apartat 3 en l'article 64, que queda redactat de la següent forma, els actuals apartats 3 i 4 passen a ser 4 i 5, respectivament:

«3. Quan un estranger siga detingut en territori espanyol i es constata que contra ell s'ha dictat una resolució d'expulsió per un Estat membre de la Unió Europea, es procedirà a executar immediatament la resolució, sense necessitat d'incoar nou expedient d'expulsió. Es podrà sol·licitar l'autorització del jutge d'instrucció per al seu ingrés en un centre d'internament, a fi d'assegurar l'execució de la sanció d'expulsió, d'acord amb el que preveu la present llei».

Trenta-cinc. Es modifica l'article 66, que queda redactat de la forma següent:

«Article 66. *Obligacions dels transportistes.*

1. Quan així ho determinen les autoritats espanyoles respecte de les rutes procedents de fora

de l'Espai Schengen en què la intensitat dels fluxos migratoris ho faça necessari, a efectes de combatre la immigració il·legal i garantir la seguretat pública, tota companyia, empresa de transport o transportista estarà obligada, en el moment de finalització de l'embarcament i abans de l'eixida del mitjà de transport, a remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada la informació relativa als passatgers que vagen a ser traslladats, ja siga per via aèria, marítima o terrestre, i amb independència que el transport siga en trànsit o com a destinació final, al territori espanyol.

La informació serà comprensiva del nom i cognoms de cada passatger, de la seua data de naixement, nacionalitat, número de passaport o del document de viatge que acredite la seua identitat.

2. Tota companyia, empresa de transport o transportista estarà obligada a enviar a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada la informació comprensiva del nombre de bitllets de tornada no utilitzats pels passatgers que prèviament hagen transportat a Espanya, ja siga per via aèria, marítima o terrestre, i amb independència que el transport siga en trànsit o com a destinació final, de rutes procedents de fora de l'Espai Schengen.

Quan així ho determinen les autoritats espanyoles, en els termes i als efectes indicats en l'apartat anterior, la informació comprendrà, a més, per a passatgers no nacionals de la Unió Europea, de l'Espai Econòmic Europeu o de països amb què hi haja un conveni internacional que estenga el règim jurídic previst per als ciutadans dels Estats mencionats, el nom i cognoms de cada passatger, la seua data de naixement, nacionalitat, número de passaport o del document de viatge que acredite la seua identitat.

La informació assenyalada en el present apartat haurà d'enviar-se en un termini no superior a 48 hores des de la data de caducitat del bitllet.

3. Així mateix, tota companyia, empresa de transport o transportista estarà obligada a:

a) Realitzar la deguda comprovació de la validesa i vigència, tant dels passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, com, si és el cas, del corresponent visat de què hauran de ser titulars els estrangers.

b) Fer-se càrrec immediatament de l'estranger que haja traslladat fins a la frontera aèria, marítima o terrestre corresponent del territori espanyol, si a este se li ha denegat l'entrada per deficiències en la documentació necessària per a l'encreuament de fronteres.

c) Tindre a càrrec seu l'estranger que ha sigut traslladat en trànsit fins una frontera aèria, marítima o terrestre del territori espanyol, si el transportista que ha de portar-lo al seu país de destinació es nega a embarcar-lo, o si les autoritats d'este últim país li han denegat l'entrada i l'han tornat a la frontera espanyola per la qual ha transitat.

d) Transportar els estrangers a qui es referixen els paràgrafs b) i c) d'este apartat fins a l'Estat a partir del qual l'haja transportat, o bé fins a l'Estat que haja expedit el document de viatge amb què ha viatjat, o bé a qualsevol altre Estat que garantisca la seua admissió i un tracte compatible amb els drets humans.

La companyia, empresa de transports o transportista que tinga a càrrec seu un estranger en virtut d'algun dels supòsits previstos en este apartat haurà de garantir-li unes condicions de vida adequades mentres romanga a càrrec seu.

4. El que estableix este article s'entén també per al cas en què el transport aeri o marítim es realitze des de Ceuta o Melilla fins a qualsevol altre punt del territori espanyol.»

Trenta-sis. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 68 i s'afeg un nou apartat que serà el 3, l'apartat 3 passa a ser apartat 4.

«1. Per a assegurar una adequada coordinació de les actuacions de les Administracions públiques amb competències sobre la integració dels immigrants es constituirà un Consell Superior de Política d'Immigració, en què participaran, de forma tripartida i equilibrada, representants de l'Estat, de les comunitats autònomes i dels municipis, la composició del qual es determinarà reglamentàriament.

2. El Consell Superior de Política d'Immigració elaborarà un informe anual sobre la situació d'ocupació i integració social dels immigrants on podrà efectuar recomanacions per a la millora i perfeccionament de les polítiques en estos àmbits, atenent especialment el funcionament i previsió del contingent i de les campanyes de temporada.

3. Per a l'exercici de les seues funcions, el Consell Superior de Política d'Immigració podrà consultar i demanar informació dels òrgans administratius, d'àmbit estatal o autonòmic, així com dels agents socials i econòmics implicats amb la immigració i la defensa dels drets dels estrangers.»

Trenta-set. S'introduïx un nou article amb el contingut següent:

«Article 71. *Observatori Espanyol del Racisme i la Xenofòbia.*

Es constituirà l'Observatori Espanyol del Racisme i la Xenofòbia, amb funcions d'estudi i anàlisi, i amb capacitat per a elevar propostes d'actuació, en matèria de lluita contra el racisme i la xenofòbia.»

Trenta-huit. S'introduïx una nova disposició addicional tercera que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional tercera. *Llocs de presentació de les sol·licituds i exigència de compareixença personal.*

1. Quan el subjecte legitimat es trobe en territori espanyol haurà de presentar personalment les sol·licituds relatives a les autoritzacions de residència i de treball en els registres dels òrgans competents per a la seua tramitació. Igualment, en els procediments en què el subjecte legitimat fóra un ocupador, les sol·licituds hauran de ser presentades per este, o per qui vàlidament tinga la representació legal empresarial.

2. Quan el subjecte legitimat es trobe en territori estranger, la presentació de sol·licituds de visat i la seua arrellega s'hauran de realitzar personalment davant de la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual aquell residisca. Excepcionalment, quan l'interessat no residisca

en la població en què tinga la seua seu la missió diplomàtica o oficina consular i s'acrediten raons que obstaculitzen el desplaçament, com la llunyania de la missió o oficina o dificultats de transport que facen el viatge especialment onerosos, podrà acordar-se que la sol·licitud de visat puga presentar-la el representant degudament acreditat.

Sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior, en els supòsits de presentació de sol·licituds i arrellega de visat d'estada, trànsit i de residència per reagrupació familiar de menors, ambdós tràmits podran realitzar-se per mitjà de representant degudament acreditat.

En tot cas, la missió diplomàtica o oficina consular podrà requerir la compareixença del sol·licitant i, quan ho estime necessari, mantindre una entrevista personal.

3. Així mateix, no es requerirà la compareixença personal en els procediments de contractació col·lectiva de treballadors, en els supòsits previstos en un conveni o acord internacional, i en eixe cas caldrà ajustar-se al que disposa este.»

Trenta-nou. S'introduïx una nova disposició addicional quarta, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional quarta. *Inadmissió a tràmit de sol·licituds.*

L'autoritat competent per a resoldre no admetrà a tràmit les sol·licituds relatives als procediments regulats en esta llei, en els supòsits següents:

1. Falta de legitimació del sol·licitant, o insuficient acreditació de la representació.

2. Presentació de la sol·licitud fora del termini legalment establert.

3. Quan es tracte de reiteració d'una sol·licitud ja denegada, sempre que les circumstàncies que van motivar la denegació no hagen variat.

4. Quan conste un procediment administratiu sancionador contra el sol·licitant en què puga proposar-se l'expulsió o quan s'haja decretat en contra d'este una orde d'expulsió, judicial o administrativa.

5. Quan el sol·licitant tinga prohibida l'entrada a Espanya.

6. Quan es tracte de sol·licituds manifestament mancades de fonament.

7. Quan es referisquen a estrangers que es troben a Espanya en situació irregular, llevat que puguen trobar-se en un dels supòsits de l'article 31, apartat 3.

8. Quan la dita sol·licitud no siga realitzada personalment i la dita circumstància siga exigida per llei.»

Quaranta. S'introduïx una nova disposició addicional quinta, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional quinta. *Accés a la informació i col·laboració entre Administracions públiques.*

1. En el compliment dels fins que tenen encomanades, i amb ple respecte a la legalitat vigent, les Administracions públiques, dins del seu àmbit competencial, col·laboraran en la cessió de dades relatives a les persones que siguen considerades interessats en els procediments regulats en esta llei orgànica i les seues normes de desplegament.

2. Per a l'exclusiva finalitat d'acomplir les actuacions que els òrgans de l'Administració General de l'Estat competents en els procediments regulats en esta llei orgànica i les seues normes de desplegament tenen encomanades, l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la Tresoreria General de la Seguretat Social i l'Institut Nacional d'Estadística, este últim quant al Padró Municipal d'Habitants, hauran de facilitar a aquells l'accés directe als fitxers en què es troben dades que hagen de constar en estos expedients, i sense que siga necessari el consentiment dels interessats, d'acord amb la legislació sobre protecció de dades.»

Quaranta-u. S'introdueix una nova disposició addicional sexta, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional sexta. *Acords de readmissió.*

Als estrangers que, en virtut dels acords que regulen la readmissió de les persones en situació irregular subscrits per Espanya, hagen de ser entregats o enviats als països dels quals siguen nacionals o des dels quals s'hagen traslladat fins al territori espanyol, se'ls s'aplicarà el que disposen els esmentats acords i esta llei, així com la seua normativa de desplegament.»

Quaranta-dos. S'introdueix una nova disposició addicional setètima, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional setètima. *Delimitació de l'Espai Schengen.*

A l'efecte del que disposa esta llei, s'entendrà per Espai Schengen el conjunt dels territoris dels Estats a què s'apliquen plenament les disposicions relatives a la supressió de controls en les fronteres interiors i circulació de persones, previstes en el títol II del Conveni per a l'aplicació de l'Acord de Schengen, de 19 de juny de 1990.»

Quaranta-tres. S'introdueix una nova disposició addicional octava, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional octava. *Ajudes al retorn voluntari.*

El Govern previndrà anualment el finançament de programes de retorn voluntari de les persones que així ho sol·liciten i plantegen projectes que suposen el seu reassentament en la societat de què van partir i sempre que estos siguen d'interès per a aquella comunitat.»

Article segon. *Modificació de l'apartat 1 de la disposició derogatòria única de la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició derogatòria única de la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre, que queda redactat de la forma següent:

«1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior en el que contradiguen o s'oposen a esta llei i, en especial, l'apartat 4 de l'article únic del Reial Decret 864/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'execució de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.*

Es modifiquen els articles 16 i 17 i s'incorpora una nova disposició addicional en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, que queden redactats en la forma següent:

U. S'introdueixen dos nous paràgrafs en l'apartat 1 de l'article 16, a continuació del ja existent, que queden redactats de la forma següent:

«La inscripció en el Padró Municipal només produirà efecte de conformitat amb el que disposa l'article 15 d'esta llei pel temps que subsistisca el fet que la va motivar i, en tot cas, haurà de ser objecte de renovació periòdica cada dos anys quan es tracte de la inscripció d'estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent.

El transcurs del termini assenyalat en el paràgraf anterior serà causa per a acordar la caducitat de les inscripcions que hagen de ser objecte de renovació periòdica, sempre que l'interessat no haja procedit a esta renovació. En este cas, la caducitat podrà declarar-se sense necessitat d'audiència prèvia de l'interessat.»

Dos. Es modifica el paràgraf f) de l'apartat 2 de l'article 16, que queda redactat de la forma següent:

«f) Número de document nacional d'identitat o, tractant-se d'estrangers:

Número de la targeta de residència en vigor, expedida per les autoritats espanyoles o, si no n'hi ha, número del document acreditatiu de la identitat o del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, tractant-se de ciutadans nacionals d'Estats membres de la Unió Europea, d'altres Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu o d'Estats a què, en virtut d'un conveni internacional s'estenga el règim jurídic previst per als ciutadans dels Estats mencionats.

Número d'identificació d'estranger que conste en document, en vigor, expedit per les autoritats espanyoles o, si no n'hi ha, per no ser titulars d'estos, el número del passaport en vigor expedit per les autoritats del país de procedència, tractant-se de ciutadans nacionals d'Estats no compresos en l'incís anterior d'este paràgraf.»

Tres. Es modifica l'article 16.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, que queda redactat de la forma següent:

«3. Les dades del Padró Municipal se cediran a altres Administracions públiques que ho sol·liciten sense consentiment previ a l'afectat només quan les necessiten per a l'exercici de les seues respectives competències, i exclusivament per a assumptes en què la residència o el domicili siguen dades rellevants. També poden servir per a elaborar estadístiques oficials sotmeses al secret estadístic, en els termes previstos en la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la Funció Estadística Pública i en les lleis d'estadística de les comunitats autònomes amb competència en la matèria.»

Quatre. S'afeg un paràgraf segon a l'apartat 2 i es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 3 a l'article 17, que queden redactats de la forma següent:

«2. (...) Si un ajuntament no du a terme les dites actuacions, l'Institut Nacional d'Estadística, amb un

informe previ del Consell d'Empadronament, podrà requerir-li prèviament concretant la inactivitat, i si fóra rebutjat, sense perjudici dels recursos jurisdiccionals que siguin procedents, podrà acudir a l'execució substituïda prevista en l'article 60 de la present llei».

«3. (...) L'Institut Nacional d'Estadística remetrà trimestralment als Instituts estadístics de les comunitats autònomes o òrgans competents en la matèria, i si és el cas, a altres Administracions públiques les dades relatives als padrons en els municipis del seu àmbit territorial en què es produïsquen altes o baixes d'estrangers en les mateixes condicions assenyalades en l'article 16.3 d'esta llei.»

Cinc. S'introdueix una nova disposició addicional sèptima, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional sèptima. *Accés a les dades del padró.*

Per a l'exclusiva finalitat de l'exercici de les competències establides en la Llei orgànica de drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, sobre control i permanència d'estrangers a Espanya, la Direcció General de la Policia accedirà a les dades d'inscripció padronal dels estrangers existents en els Padrons Municipals, preferentment per via telemàtica.

A fi d'assegurar l'estricta compliment de la legislació de protecció de dades de caràcter personal, els accessos es realitzaran amb les màximes mesures de seguretat. A este efecte, quedarà constància en la Direcció General de la Policia de cada accés, la identificació d'usuari, data i hora en què es va realitzar, així com de les dades consultades.

A fi de mantindre actualitzades les dades d'inscripció padronal d'estrangers en els padrons municipals, la Direcció General de la Policia comunicarà mensualment a l'Institut Nacional d'Estadística, per a l'exercici de les seues competències, les dades dels estrangers anotats en el Registre Central d'Estrangers.

S'habilita els ministres d'Economia i de l'Interior per a dictar les disposicions que regulen les comunicacions de les dades dels estrangers anotats en el Registre Central d'Estrangers per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics a l'Institut Nacional d'Estadística.»

Article quart. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.*

S'introdueix una nova disposició addicional denovena en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició addicional dénon. *Procediments administratius regulats en la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre.*

Els procediments regulats en la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre, es regiran per la seua normativa específica, aplicant-se supletòriament la present llei.»

Article quint. *Introducció d'un apartat 3 en l'article 15 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial.*

S'introdueix el següent apartat 3 en l'article 15 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de Competència Deslleial:

«3. Igualment, en el marc del que disposa l'article 2, es considera deslleial la contractació d'estrangers sense autorització per a treballar obtinguda de conformitat amb el que preveu la legislació sobre estrangeria».

Disposició addicional única. *Substitució del terme permís pel d'autorització.*

Totes les referències al terme «permís» incloses en la Llei Orgànica 4/2000, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, seran substituïdes pel terme «autorització».

Disposició transitòria primera. *Validesa dels permisos vigents.*

Els distints permisos o targetes que habiliten per a entrar, residir i treballar a Espanya les persones incloses en l'àmbit d'aplicació de la llei que tinguen validesa a l'entrada en vigor d'esta, la conservaran pel temps per al qual hagen sigut expedits.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable als procediments en vigor.*

Els procediments administratius en curs es tramitaran i resoldran d'acord amb la normativa vigent en el moment de la iniciació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior en el que contradiguen esta llei o s'hi oposen.

Disposició final primera. *Rang de llei orgànica.*

Tindran caràcter orgànic els articles primer i segon, en tant que afecten preceptes qualificats com a tals en la disposició final primera de la Llei Orgànica 8/2000, així com la disposició derogatòria única d'esta llei.

Disposició final segona. *Adequació de l'Administració General de l'Estat en l'Exterior.*

El Govern aprovarà les disposicions oportunes per a adequar l'Administració General de l'Estat en l'Exterior a les noves funcions que se li encomanen quant a contractació i documentació de treballadors estrangers.

Disposició final tercera. *Adaptació reglamentària.*

El Govern, en el termini de sis mesos des de la publicació d'esta llei orgànica, adaptarà a les seues previsions el Reglament d'execució de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seua integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre, aprovat per Reial Decret 864/2001, de 20 de juliol.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor al cap d'un mes de la seua completa publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 20 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21338 *LLEI 42/2003, de 21 de novembre, de modificació del Codi Civil i de la Llei d'Enjudiciament Civil en matèria de relacions familiars dels néts amb els avis. («BOE» 280, de 22-11-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generales han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els avis exercixen un paper fonamental de cohesió i transmissió de valors en la família, que és l'agent de solidaritat per excel·lència de la societat civil. Els poders públics han de fomentar la protecció integral del menor i la família en compliment del mandat constitucional de l'article 39 de la nostra Carta Magna.

L'interès del fill, principi rector en el nostre dret de família, vertebrada un conjunt de normes de protecció, imprescindibles quan les estructures familiars manifesten disfuncions, ja siga per situacions de crisi matrimonial, ja siga per abandó de relacions familiars no matrimonials o per compliment defectuós dels deures per part dels progenitors.

En este àmbit, la intervenció dels poders públics ha de tendir a assegurar el manteniment d'un espai de socialització adequat que afavorisca l'estabilitat afectiva i personal del menor, d'acord amb el mandat previst en l'article 39 de la Constitució, que assegura la protecció social, econòmica i jurídica de la família.

En este sentit, les normes vigents del Codi Civil dispensen un tractament exigü a un element de significativa importància en el desenrotllament personal dels menors, açò és, les relacions dels néts amb els seus avis.

El legislador no pot oblidar que l'àmbit familiar no se circumscriu únicament a les relacions paternofiliars que, encara que prioritàries, no poden aïllar-se de la resta de relacions familiars. Tampoc es pot considerar que la menció residual de l'actual article 160 del Codi Civil pose suficientment de manifest la importància de les relacions dels avis amb els seus néts.

En efecte, cal entendre que els avis, ordinàriament aliens a les situacions de ruptura matrimonial, poden

exercir un paper crucial per a l'estabilitat del menor. En este sentit, disposen d'una autoritat moral i d'una distància respecte als problemes de la parella que pot ajudar els néts a racionalitzar situacions de conflicte familiar, i afavorir en este sentit la seua estabilitat i el seu desenrotllament. Contrarestar situacions d'hostilitat o enfrontament entre els progenitors i dotar el menor de referents necessaris i segurs en el seu entorn són circumstàncies que poden neutralitzar els efectes negatius i traumàtics d'una situació de crisi.

Esta situació privilegiada, junt amb la proximitat en el parentiu i la seua experiència, distingix els avis d'altres parents i acostats, que també poden coadjuvar al mateix fi.

D'acord amb tot l'anterior, la modificació legislativa que s'aborda en esta llei persegueix un doble objectiu. En primer lloc, singularitzar des d'un aspecte substantiu, de forma més explícita i reforçada, el règim de relacions entre els avis i els néts, tant en cas de ruptura familiar, com en el cas de simple abandó d'obligacions per part dels progenitors. En segon lloc, s'atribuïx als avis una funció rellevant en el cas de abandó per part dels pares de les obligacions derivades de la pàtria potestat.

A estos fins, la modificació que es propugna introdueix un nou paràgraf B) en l'article 90 del Codi Civil, d'acord amb el qual el conveni regulador podrà regular, en la forma més adequada a l'interès del fill, el règim de visites i comunicació d'este amb els seus avis.

Per la seua banda, l'article 94 del Codi Civil queda modificat a fi d'arreglar la possibilitat de pronunciament judicial sobre el règim de visites amb els avis.

Així mateix, l'article 103 del Codi Civil, coherentment amb la modificació de l'article 90, preveu la decisió jurisdiccional, quan falte l'acord entre els cònjuges, d'encomanar en primer lloc als avis la tutela dels fills, de forma excepcional, però anteposada a la possibilitat d'atorgar esta atenció a altres parents o altres persones o institucions.

Igualment és objecte d'atenció l'article 160 del Codi Civil, l'aplicació del qual no només se circumscriu al cas de les ruptures matrimonials, i pretén articular una salvaguarda davant d'altres situacions com el mer desinterès dels progenitors o l'absència d'un d'ells que en estes circumstàncies perjudique les relacions dels néts amb els seus avis.

També, en la redacció de l'article 161 del Codi Civil es fa explícit i singular el règim de visites i relacions dels avis amb els néts sotmesos a acolliment.

Finalment, es modifica la Llei d'Enjudiciament Civil en matèria de relacions familiars dels néts amb els avis, de manera que l'efectivitat dels drets reconeguts en l'article 160 del Codi Civil se substanciarà pels tràmits i els recursos del juí verbal, amb les peculiaritats disposades en el capítol I, títol I, llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Article primer. Modificació del Codi Civil en matèria de relacions familiars dels néts amb els avis.

Es modifiquen els següents articles del Codi Civil:

U. S'introdueix un nou paràgraf B) en l'article 90 amb la següent redacció, els actuals paràgrafs B), C), D) i E) passen a ser, respectivament, C), D), E) i F):

«B) Si es considera necessari, el règim de visites i comunicació dels néts amb els seus avis, tenint en compte, sempre, l'interès d'aquells.»